

Sygn. akt XIII U 1579/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Przesmycka
Protokolant:	stażysta Anna Gałęcka

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o umorzenie należności z tytułu składek

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z dnia 27 marca 2017 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt XIII U 1579/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2017 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 1 ust 13 pkt 2 ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił umorzenia należności z tytułu składek na: **ubezpieczenia społeczne** - za okres 10/1999-11/1999, 02/2000-06/2002 w łącznej kwocie 36.038,47 zł, w tym z tytułu: składek – 11.816,24 zł; odsetek- 24.204,63 zł; kosztów upomnienia – 17,60 zł; **ubezpieczenie zdrowotne** - za okres 10/1999-11/1999, 02/2000-06/2002 w łącznej kwocie 8.062,41 zł, w tym z tytułu: składek – 2.648,03 zł; odsetek- 5.414,38 zł; **Fundusz Pracy** - za okres 10/1999-11/1999, 02/2000-06/2002 w łącznej kwocie 2.553,29 zł, w tym z tytułu: składek- 839,20 zł; odsetek – 1.714,09 zł; (k. 1-2 a.r.).

W odwołaniu od powyższej decyzji, odwołujący się A. K., powyższą decyzję zaskarżył w całości, wnosząc o jej uchylenie. (odwołanie k. 2-3).

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. wniósł o jego oddalenie, a także rozpoznanie sprawy w razie nieobecności pełnomocnika organu. U uzasadnieniu organ rentowy m.in., przyczyną odmowy było niespełnienie warunku wskazanego w art. 1 ust. 10 ustawy abolicyjnej, tj. nieposiadania na dzień wydania decyzji zaległości niepodlegających umorzeniu. (odpowiedź na odwołanie k. 4-5).

Na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2017r. odwołujący się nie kwestionował wysokości zadłużenia w stosunku do ZUS.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu od dnia 1 stycznia 1999 r. do 13 czerwca 2002r. (bezsporne). Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej na koncie odwołującego się powstały zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

W dniu 16 stycznia 2015 r. A. K. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe za okres od 1 stycznia 1999 r. do 13 czerwca 2002r. (wniosek k. 1 a.r.).

Decyzją z dnia 15 września 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W., na podstawie art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 09 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), po rozpatrzeniu wniosku A. K. w sprawie umorzenia należności z tytułu składek Zakład Ubezpieczeń Społecznych określił, iż: według stanu na dzień 16 stycznia 2015 r. (dzień złożenia wniosku o umorzenie) umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na: **ubezpieczenia społeczne** - za okres 10/1999-11/1999, 02/2000-06/2002 w łącznej kwocie 36.038,47 zł, w tym z tytułu: składek – 11.816,24 zł; odsetek- 24.204,63 zł; kosztów upomnienia – 17,60 zł; **ubezpieczenie zdrowotne** - za okres 10/1999-11/1999, 02/2000-06/2002 w łącznej kwocie 8.062,41 zł, w tym z tytułu: składek – 2.648,03 zł; odsetek- 5.414,38 zł; **Fundusz Pracy** - za okres 10/1999-11/1999, 02/2000-06/2002 w łącznej kwocie 2.553,29 zł, w tym z tytułu: składek- 839,20 zł; odsetek – 1.714,09 zł; **W punkcie II decyzji wskazano, że warunkiem umorzenia należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, które należy uregulować w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia decyzji.** (k. 2 a.r.)

Decyzja nr (...) z dnia 15 września 2015 r. została odebrana w dniu 5 października 2015r. (awizo k. 3 a.r.)

Pismem z dnia 17 listopada 2016r. odwołujący się został poinformowany o wysokości i terminie spłaty zadłużenia niepodlegającego umorzeniu. (email -k 4.)

W dniu 2 stycznia 2017r. A. K. spłacił jednorazowo zadłużenie niepodlegające umorzeniu w wysokości 21.183,11 zł (email k.4)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego. Ich treść i forma nie budziły zastrzeżeń i wątpliwości stron, nie ujawniły się też takie okoliczności, które należałoby brać pod uwagę z urzędu, a które podważałyby wiarygodność tej kategorii dowodów i godziły w ich moc dowodową od strony materialnej czy formalnej. Dokumenty urzędowe stanowiły zatem dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), a dokumenty prywatne, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). W ocenie Sądu stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Wynika z niego jasno, iż odwołujący się miał świadomość o wysokości zadłużenia i terminie jego spłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Stosownie do treści art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, określanej dalej ustawą abolicyjną (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe,

a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. W myśl art. 1 ust. 4 ustawy abolicyjnej, wniosek o umorzenie można złożyć w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Wedle treści art. 1 ust. 6 ustawy abolicyjnej, umorzenie składek na ubezpieczenia społeczne skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Zgodnie z brzmieniem art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 6 tejże ustawy, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Z analizy regulacji zawartej w art. 1 ust. 10 i 11 ustawy abolicyjnej wynika, iż warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Ponadto, niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa powyżej, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji. Mając na względzie ustalony stan faktyczny i poczynione rozważania prawne, Sąd uznał, iż organ rentowy w sposób prawidłowy wydał w dniu 27 marca 2017 r. decyzję nr (...) w przedmiocie odmowy umorzenia należności z tytułu składek. W dniu 15 września 2015r. organ wydał decyzję, w której określono wysokość zadłużenia niepodlegającego umorzeniu, w punkcie II. decyzji warunkowej organ podniósł, iż warunkiem umorzenia w/wym. należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, wskazując, iż należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami. Organ rentowy zasygnalizował odwołującemu, iż winien on uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie od w/wym. składek oraz kosztów upomnienia i opłaty dodatkowej. Ponadto, ZUS poinformował ubezpieczonego o skutkach nieuregulowania w/wym. należności niepodlegających umorzeniu, tj. o tym, iż zostanie wydana decyzja o odmowie umorzenia należności z tytułu składek podlegających umorzeniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 09.11.2012 r. W decyzji ZUS ponadto pouczył odwołującego się, iż istnieje możliwość rozłożenia na raty należności niepodlegających umorzeniu.

Wskazać należy, iż odwołującemu się Zakład Ubezpieczeń Społecznych doręczył skutecznie decyzję z dnia 15 września 2015 r. określającą warunki umorzenia należności z tytułu składek ZUS które podlegają umorzeniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Decyzja została odebrana w dniu 5 października 2015r. Pismem z dnia 17 listopada 2016r. odwołujący się został poinformowany o wysokości i terminie spłaty zadłużenia niepodlegającego umorzeniu. W związku z tym termin na spłatę zadłużenia upłynął w dniu 6 listopada 2016r., a odwołujący się dokonał spłaty jednorazowo zadłużenie niepodlegające umorzeniu w wysokości 21.183,11 zł ale w dniu 2 stycznia 2017r. A. K..

Nie można zapominać przy tym, iż celem ustawy abolicyjnej było złagodzenie skutków w istocie nagannych zachowań płatników składek, polegających na nieopłacaniu w ogóle bądź też opłacaniu w niewłaściwej wysokości czy z opóźnieniem - składek na ubezpieczenia społeczne. Odwołujący się chcąc skorzystać z dobrodziejstwa tejże ustawy winien wykazać się należytą starannością w wypełnianiu obowiązków warunkujących możliwość umorzenia nieopłaconych należności składkowych. W tym wypadku odwołujący się nie dochował należytej staranności, bowiem przekroczył termin spłaty, winien uczynić to najpóźniej do dnia 6 listopada 2016r., a spłacił zadłużenie w dniu 2 stycznia 2017r. Dla potrzeb niniejszego postępowania sądowego konieczne wydaje się zwrócenie uwagi na to, iż przepis art. 1 ust. 8 ustawy abolicyjnej wprost nakazuje ustalenie w decyzji warunkowej kwot należności podlegających umorzeniu i terminu spłaty. Warto w tym miejscu przywołać wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt III AUa 1789/15, LEX nr 2026161, w którym Sąd Apelacyjny w Gdańsku zaakcentował, iż traktowanie jedną miarą sytuacji, w której dłużnik zachowuje się aktywnie i podejmuje niezbędne starania o wyjaśnienie i spłatę

kwoty zadłużenia nie podlegającego umorzeniu oraz sytuacji, w której dłużnik pozostaje całkowicie bierny nie wydaje się właściwe również z perspektywy celu abolicji. (...) Ustawa abolicyjna miała na celu pomoc dłużnikom, ale na określonych w niej warunkach. Z założenia więc to dłużnik winien wykazać się miarą należytej staranności przy wypełnieniu tych warunków jako koniecznych do zastosowania dobrodziejstwa ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie A. K. , nie znajdując uzasadnionych podstaw do jego uwzględnienia.

SSR del Anna Przesmycka

(...)

(...)